

Megjelen :
minden vasárnap.

Egyes szám 10 kr.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 5 ft. Félévre 2 ft 50 kr.
Negyedévre 1 ft 25 kr.

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és
Jäger Nándor ur könyvkereskedése.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :

II. tized 271. szám, hová a lap szellemi
részét illető kéziratok is czimzendők.

A g y á s z.

(Képükhöz)

Tompán morajlott a halotti ének,
— A gyászolók jaj-ával telt a lég —
Kicsiny bimbóját, három röpke évnek
Halotti mezbe hogy öltözteté...
Ősz apja, ráborulva a tetemre,
Kezét, zokogva, sirva tördelé —
Gyöngéd szavakkal költögetné egyre,
De ah, hiába! — fel nem költheté..!

Im, ottan nyugszik némán, haloványan...
A csöndes, jámbor, jó, szelid gyerek, —
Kik ismerék, siratják mind, a hányan —
Álmát sirásuk sem zavarja meg...
Ugy fekszik ott, mint néma vád előttük:
„Pusztulni így, oh, mért is hagytatok!
Hisz álmainkat mind közösen szóttuk,
Vesztemre törni — volt-e józan ok?“ —

Szegény gyerek! kik vesztedet siratják,
Ne higgy nekik, nem mind igaz köny az.
A bánatot kik legjobban mutatják:
Nem tiszta szívből, önzetlen, jön az.
A szem ha sir, a szívnek semmi része
E könyözömben: titkon úgy örül,
Hogy, veled együtt, döntheté a vészbe,
Kik tégedet, szívből, vettek körül.

S hogy itt pihensz, kicsinyke szűk lakodban,
Halotti torra jöttek ők is el —
Mély bánatot mutatnak ők legjobban,
Melyet nem érez a rideg kebel —
Gyászt öltenek kívül; belül, a szívből
A káröröm ül tobzó orgiát — —
S míg ősz apád keserg fölötted híven,
E had, fejére is „halált“ kiált.

* * *

Tompán morajlott a halotti ének
A gyászolók jajával telt a lég:
Kicsiny bimbóját három röpke évnek
Mikor a könyezők elé vevék.
De ám a pap így szólt vigasztalóan:
Miért e hasztalan sok lárma? — csitt!

'Sz nem halt e szende lányka meg valóban:
Ne sirjatok, — csak alszik egy kicsit!

Mephisto

Karikakeői Karikás Bende- guz levele Oheróli fősports- mannhez, Budapesten.

Hm-Vásárhely, Nyárhó 27-én.

Tisztolt fő-feősportsmann ur!

Barátom a sportban!

Keblöm diadalittas fölbuzogásában ragadok ka-
rikát — akarom mondani tollat izomerős kezeimbe,
hogy Önt, a sport minden válfajának fő-feő embe-
rét tudósítsam arról a nevezetős előretörekvésről,
mely a nőmös sportvirtusok ápolása iránt immár
itt, minálunk is észlelhető.

Haladunk! Karika lábakon haladunk előre és
minthogy a karika kerek — gyorsan is gurul: előre
gurul gyorsan a mi sporthajlamunk is, közeledve
ahoz a tökéletesedéshez, a melyre Ön azt, tisztolt
Uram, hazánk fővárosában emelte.

Pedig mondhatom: nehéz volt a sporthiveket
toborzani össze. Az elsatnyult mai nemzedék nem
akarta megérteni a kor intő szavazatját, nem talál
örömet az athletikában, a mire pedig minden igaz
vérü ifjoneznak, inaszakadtából köllene töreködni.

Ma már — és ezt büszkén mondhatom — a
sport minden válfaját mögkisértöttük és többé ke-
vésbé mög is honosítottuk itt nálunk, a melyet
csak a modern civilizáció teremtött.

De nehéz munka volt, idáig eljutni.

Hogy a nőmös ifjuságot fölrázzam mormota-
szerü álmából, az öreg nrakhoz fordultam és csak-
ugyan sikerült is annyira vinnem, hogy *nyilatkoz-
tak* egymás ellen és ugyancsak kérték egymástul a
keztyüt.

Ez hatott!

Az az eldobott keztyü adta mög az első lö-
kést az általános riadalomra és szívem büszkén da-
gadt, mikor láttam, hogy mindjárt az első lökés egy
párhajra hívás volt — életre-halálra.

Az ifjuság felebredt!

A páros viaskodás iránt számos nyilatkozat
jelent meg. Igazi párosan viaskodó irodalom kelet-
kezett. Támadtak codex magyarázók... szóval: a
jég meg volt törve... Mélyen fájjalom, hogy a
melegebb napok beálltával, az a kis jég megolvadt,
bár az eldobott keztyü most is ott fekszik, a hová
dobták.

De én föltartóztatlanul haladtam előre, min-
dig előre utamon. Gondoltam: esakhogy már a ki-

hivogatásoknál vagyunk, itt majd csak megy már magától szépen mindön.

Szememet a nőkre vettem és — sikerült egy karikázó egyesületet létrehoznom. Amint elég tag-nót gyűjtöttem össze, megtartottuk az alakuló karikázást, melyen én dobtam a jegyzőkönyvet. Mög is választottam magamat elnöknek, jegyzőnek és 6 tagu választmányának és azután vidámon foly a karikázás lent a népkertben minden nap, estefelé.

De még ezzel sem értem be. Meg akartam honosítani a vadászsportot is, és itt hihetetlen eredményeket értem el.

Alakitottam egy róka-kopófalka-társaságot és — bár éppen nem most van az évadja — szorgalmasan folynak a vadászatok.

A mezőny fényes. Éjjel is vadászhatunk, mert a mezőny legújabb divatu Eddison-féle cylinder-vilanyfényvel van világítva.

Hihetetlennek fog látszani Ön előtt, ha elmondom, hogy nálunk az ilyen róka-kopófalka vadászat mindenkor milyen fényesen és eredménydusan foly le.

Együttes paccban indulunk rendszeren és hosszszas, kitartó *run* után a vadászat rendszeren *hállalival* végződik. — Nincs az a ravasz *róka*, melyet meg ne ejtenénk, sőt van rá eset, hogy egy lyukból két-három rókát is ugratunk ki, melyek kopóink elől menekülni képtelenek.

Hogy az ilyen vadászat mennyire kimerít — azt mondanom se kell. S mivelhogy most is egy ilyen mezőnyről vágtatva haza, vetöm e karika betűket papírra, más egyebekben való sporthaladásunkról tudósítani máskorra hagyom.

Sport velünk ;

híve a sportban :

Karikáskeői Karikás Bendeguz
reménybeli feő athleta

Az öreg Sirsl Wolf akaskadásai.

* Thonálok én aztot nadjon phoresa, hojd a Draskóczy pap oreságot, mikar valakit megsérti, vadj a becsületiba gázol, mindig csak vezetí jóakarát. Nem jab vona-e, ha vezetne ütet inkább csak *rossz akarát és nem gázolná mások becsületiba benne.*

* Alvasok a „Szegedi Híradóba“ belüle edj vidéki leveledzés, a hun valami —r. —f. oreság írja le iteni választást, ud a hojd ü gandal, hojd

lehetett vona. Ud tonálok, hod ez van nem nadjon szép az —r. —f. oreságtul, ha ir innen Vásárhelyrul Szegedéba benne oljan dalgakat. Bizemosan nem tud aztot, hojd még madár senem piszkol be soha a maga fészkit.

* A Draskóczy pap oreság, mast, hojd kiment az üvé gazdaságba, kinilokoztat az üvé lapjába : a Hóttmezüba benne, hojd majd csak akar foglalkoz magát büvebben a Kmety oresággal, ha más dolgát elvégezett. Nadjon félek, hojd a Kmety oreság *keztüje*, omit a pap oreság kívánságára oda dohta, *iljen nad idü alatt egészen elrohad.*

* Khobilében, mandtam az én jerekemnek, mikar elalvastam a „Suhogó“-ba belüle a garantiert híreket ; te vadj ed szürnen pajkos jerek. Vidáz magadra, hojd ne mászkálj mastanába bele aba a kan-czert álvánba ott a „Sas“ elütt. Mert o magisztrát lefénképeztet aztot a Polszki oreság kívánságára, akor pedig te is még elevenen belejotsz a moze-omba bele, ud, hojd azt hisznek majd rulad, hojd te is vadj *edj üskari zsidó jerek.*

Üdvözlő táviratok.

A „Hódmező“ újdondásának

Vásárhelyen.

Az angyalát is ! eesém ! Olvastam azt az új-ságodat, a kit irtál a ti műveket kedvelő kompáni-átoktul. A'szondom, hogy emböröm vagy. Ha oda nem adtam vóna a krajezárkámát a császár gyere-keinek 1812-ben, mikor Napolejont elfogtam, hát most lebobnám neked, annyira rám ütöttél.

Másviág, 5644.

Vitéz Hári János,
néhai obsitos gyaloghuszár.

Demi d'or-nak

Vásárhelyen.

Gratulálunk és kérjük, küldjön szellem duskál-kodó tárcza ezikkeiből néhány tuezatot, hogy adandó alkalmakra raktáron legyenek.

Páris. Viczhó 15-én.

A „Figaró“ szerkesztősége.”

Garantirozott hírek.

— Egy angol fordult meg ezelőtt két héttel városunkban. Megnézvén a népkertet is, nem győzte eléggé diesérni az ottani gyönyörű vigadót. A „Times“ nak ma érkezett számában le is írja egész apróig a díszes épületet és különösen megdicséri Draskovics Árpád polgármestert, a ki e szép mulató-helyiséget építeté. Czikkét, e még soha nem hal-lott szavakkal végzi : Honny soit qui mal y pense

— **A telegráf bíró** a Sas előtti köpködő reggeli vízfogyasztását a várostól bérbe vette. Tekintve, hogy a közelgő törvénykezési szünetet a községi rögtönbírósnál is életbe akarja léptetni a telegráf bíró, a szünet alatt, hasonló gyöngé egészségü üdü-
lők részére, a mondott helyen vízkurát nyit.

— **Balassa Áhron**, a ki a „Zugi Bögyös“-t megeseleködté, műveit a sajtó alól kibocsátva, azokat a mult hó 26-án este, Oláh Mihálynál a „Petőfi“-hez — *kiadta*.

— **A touloni kolera** hírére, a helybeli orvosi kar elhatározta, hogy na a kedves vendég nálunk is mihamarabb beköszöntene, testületileg fogják üdvözölni. A patikárosok, értésökre esvén e mozgalom, titkos ülésben elhatározták, hogy ök is testületileg üdvözlik a világhírü vendéget, de a doktorokat meg akarván előzni, az első bakterháznál fogják őt ünne-
pélyesen üdvözölni.

— **Kun Miksa**, a jókedvü adakozó, megbuk-
ván a kormánypárt városunkban, az esetleges győze-
lemre fentartott két akó borát elfogyasztandó, e hó
1-jére nagy murit fog csapni, melyre pártkülönbség
nélkül, az összes választókat kivéve, csak a *Suhogó*
munkatársait hívja meg.

— **A „Vás. Közlöny“** két garas pályadijat
tüzött ki annak a kérdésnek a megfejtésére, hogy:
„mit értünk ezalatt a szó alatt „verv?“ Lévév abban
a szerkesztőségben e szó jelentősége felett nagy a
homály.

— **A városi tanács**, szokás szerint előre gon-
doskodva, a főuteza poros kocsijának naponkénti
kétszeri felloesolására már megtette — tavaly az
intézkedést.

— **Beregi Lajos**, nagykereskedőnk, a helybeli
izr. templom számára 6000 firtért egy gyönyörü szép
orgonát rendelt meg. Ezután tehát a „Lehő dajdi“-t
orgona szó mellett énekelhetik zsidó polgártársaink.

— **Kupak Tóni**, diplomás professzor, ki kutya-
bőrét a Királyhágón tul szerezte, minden ellenkező
hírek megczáfolásául kijelentette előttünk, hogy igen
is ő mondta azt, miszerint a tanulók egy harmadát
— ex offó meg kell buktatni. Kupak ur ugyanis
tudomást szerzett arról, hogy e nagy mondását, Hor-
remus kollegája erőnek erejével, maga számára akarja
vindikálni.

— **A népkertben**, az ovodás gyerekek majá-
lisa után más napra az arra czirkáló őrjárat egy
élettelen holt testet talált a bokorban. A helyszinére
hivott rendőrorvos konstatalta, hogy az nem holt-
test, hanem egy — *tárgy*, mely a spiritualékból
egy kissé a szokottnál többet talált bevenni. A tárgy

azonban megmozdulván, kísült, hogy az senki más,
mint az óvó bácsi, ki a kanizsai leányokról álmo-
dozott.

— **„A szerelem gyermekeit“** édes apjuk, a
szerző, tegnapi napon feladta az óvodába.

— **A zsidó kántor**, ki a naphak felét a Sas-
ban szokta eltölteni, kérvényt nyújtott be a hitköz-
séghez, miszerint tekintve, hogy a nevezett vendég-
lőben hangvilláját elvesztette, — engedtessek meg
neki, hogy azt ezután az *egész napon* ott kereshesse.

Nesze neked.

(Válasz Buksy szerelmi lyrájára.)

A hány ifju óriás van,
Ki eszébe bizik nagyban —
Meg a mennyi, viszketegből,
Tárca irás karjába dől;
S a hány, mükedvelő lenne,
Ha *spiritus* volna benne;
És a nagy lelkesülések,
Nem volnának felsülések. —
A hány azért vágyik bálba,
Mert ott lesz az ideálja.
A hány buját fojtja borba,
Lépten-nyomon el-elmondja:
Az ivással immár felhágy,
Holott csak más ivóba vágy.
A hány a pályát úgy végzi,
Hogy az apja sirva nézi;
Mindig teszi a vizsgákat,
Terminusért Pestre vágat.
És háza jön megnyult órral;
S itthon nagy dolgokat fórral.
A hánynak soh' sincs más gondja:
Csak a kártyának bolondja;
Meg a hány már megnősülne,
De csak úgy, ha a pénz dülne,
Vagy az imádott lány neve
Telekkönyvben szerepelne.
És a mennyi agg legény lesz,
Mert pénz hijján lányt el nem vesz;
A hány csak azért szerelmes,
Mert gondolja: így érdekes,
A hányszor ök hizelegnek,
Jobbra-balra bókot vetnek:
Annyiszor kértél engemet:
„Ne vessem meg szerelmedet!“
De azért nem leszek arád,
Mert *ugat* még a diplomád!

Csiry Biri.

A KIS NYILATKOZÓ.

A „NYILATKOZÓK EGYLETÉNEK“ HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Egyes szám ára: 1 fél keztyű.	Fő-felelős szerkesztő: Nyilaty Nyegle.	Megjelenés tetszés szerinti időszakokban.
<p>Felhívás nyilatkozatra. Mídon a „Kis nyilatkozót“ megindítjuk, tesszük ezt azért, hogy immár városunk egy égető szükségén segítve, tért nyissunk mindazoknak, kiknek szelleme, műveikben, nyilatkozni vágyik.</p> <p>Lapunk tehát igazi házagot pótol társadalmi életünkben s felkérjük mindazokat, kiket egy ily lap szükséges volta áthat és így lapunkra előfizetni ohajtanak, <i>nyilatkoztassák</i> ki ebbeli ohajukat, hogy a nyomatandó példányok iránt magunkat tájékozhasssunk.</p> <p>Előfizetési feltételek: Egész évre: 6 pár keztyű, Fél évre: 3 pár keztyű, Negyed évre; 1½ pár keztyű. <small>Tisztelettel</small> <i>a szerkesztőség.</i></p> <p>Vezér nyilatkozat. Egy új korszak hajnala derült fel városunkra: a <i>nyilatkozatok korszaka.</i></p>	<p>Van-e, ki meg nem érti a korintó <i>nyilatkozatát</i>, kit át nem hat a gondolat: hogy a sértegetések, a kihívások korát nyomban kell hogy kövesse a <i>nyilatkozatoké.</i></p> <p>Am, <i>nyilatkozzunk</i> hát mindannyian! Nyilatkoztassuk ki, hogy ezentul minden alkalommal nyilatkozni fogunk, fentartva magunknak mindenkor azt a jogot, hogy utólag kinyilatkoztathassuk, miszerint senkit sérteni nem akartunk nyilatkozatunkkal.</p> <p>Igy, csakis ez uton érzük el' azt a czélt, melyet kell hogy minden alkotmányos állam polgárai kitűzzenek maguk elé: az általános kinyilatkoztatott demokrátiát, mert csakis akkor leszünk mindannyian tökéletesen egyenlők, ha kivétel nélkül élve alkotmányos jogainkkal anélkül, hogy egymást sértegetnénk, kinyilatkoztatjuk egymásról kölcsö-</p>	<p>nösen, hogy gyávák s tudj' isten még mik vagyunk.</p> <p>Testvériség, nyilatkozási szabadság, egyenlőség a czifra czimek egymásra ruházásában! — e zászló alatt küzdjünk rendületlenül.</p> <p>Éljen a nyilatkozat!</p> <p style="text-align: right;"><i>Átaty.</i></p> <p>Ujdonságok.</p> <p>* <i>Az a részeg csendőr</i>, ki hétfőn rémitgette a közönséget, revolvere dörgedelmes nyilatkozataival, szerkesztőségünkben megjelent és kinyilatkoztatta, hogy ez ügyben, ha kijózanodott, a bíróság előtt fog nyilatkozni.</p> <p>* <i>Karancsi Dániel</i> lelkész ur kinyilatkoztatja, hogy ő komolyan tiltakozik minden oly insinuáció ellen, mintha a kecskemétiiek bizalma csakugyan ő iránta nyilatkozna és őt lelkészül ohajtana.</p> <p>* <i>Demi d'or</i>, a „Közlöny“ rég kinyílt tárcza írója kinyilatkoztatta Jules Janin szelleme előtt és szent esküt is tett rá, hogy az ő szellemdúskalkodása, legutóbbi tárczacikkében, teljesen tudtán és akaratan kívül nyilatkozott oly fényesen.</p>

TÁRCZA.

SZERELMI NYILATKOZAT.

Beszélyke, irtó Nyilvessző

I.

— Kinyilatkoztatom, hogy szeretem kegyedet, mondá az ifju.

— En meg viszont szeretem önt, felelt a lány.

— Nyilatkozzék tehát, akar-e nőm lenni?

— Ah, mily gyöngédség öntől! Beszéljen mamámmal. (elájul)

II.

Az ifju ment és egyenesen benyitott a mama szobájába, ájult kedvesét a szobaleány gondjaira bízva.

— Leányától jövök, asszonyom, e szavakkal rontott az asszonyságra. Kinyilatkoztattam előtte, hogy szeretem, ő viszontszeret és ime most

kegyed előtt nyilatkoztatom ki, hogy nőül ohajtom ö't venni. Életem boldogsága kezei közt van letéve asszonyom. Oh nyilatkozzék!

— Legyen meg isten szent akaratára, fiam, mondá kenetteljesen az asszonyság. Nem akarlak ugyan sérteni, de kinyilatkoztatom, hogy vömnek fogadlak. Aldásom reátok!

III.

A mama, a leányka és az ifju, kéz a kézben ültek a pamlagon és szótték a jövő állomképeit mind tovább, egész odáig talán: mikor a szerelmesek boldog házassága egy kicsiny gyermekben fog nyilatkozni, mikor az ajtót hevesen felrántották és a családapa, benyalatosan toppan be.

Egész külsején, a szeszes italok mértéktelen élvezete nyilatkozott.

— Mi történik itt? kérdé borizü hangon.

— Leányunkat, vönk, eljegyezte, felel a mama.

— Kinyilatkoztatom, hogy ez az eljegyzés semmis. Még le se igyam magam leányom eljegyzésén? Megmásíthatlan nyilatkozatom, hogy csak az esetben adom beleegyezésemet, ha vöm uram kötelezi magát czechemet minden nap kifizetni.

— Nyilatkozatát tudomásul veszem, mondá a vö ünnepélyesen, és kérem a számlák pontos és lelkiismeretes betérjesztését. — — —

IV.

Másnap a „Holdsugár“ halvány-sárga boritékán olvasható volt a következő:

„Borbereki Leonidás és neje: szül. Aldási Leokádia ezennel ünnepélyesen *kinyilatkoztatják*, hogy Krispín leányukat Iszkiry Szilveszter ur eljegyezte magának.

A „rendes levelezőkhöz“

Összehordva tücsköt-bokrot,
Irtok, csakhogy irjatok —
Tollatok mind vérbe mártva:
Van reá vagy ninesen ok.

Irtok szörnyü lázadásról,
Két suhancz ha összevész —
S egy gyufa ha lángra lobban,
Kész a pusztulás, a vész.

Oh, ti mind, kik leveleztek,
Köztetek egy sincs tehát,
Ki valót ír, pusztja tényt csak,
S nem költ *hirlapi kacsát!*

Lucy-ferr.

Az ovodából.

Megtörtént események. Elárulta: Parányi

Károlyka: (lelkendezve, rémülten jön az ovodába) Jajaj! ovodász bácsi télem, butasszon el hamal, melt már itt dűn a hátam medett.

Ovodás: Ki jön, te gaz kölyök, te élödsi féreg!

Károlyka: Jaj, hát nem látta ovodász bácsi azt a szölnü valamit?

Ovodás: Mit már no, nyögd ki hát.

Károlyka: Hát ezatudan nem látta? Pedid jaj de medijesztett. A teszte, az edészen olan vót, mint az Ablai bácsi, hanem a feje az a Dosztoni tövet bácsi vót edészen. a szája med a teze-lába med a Szamecz bácsi. Jaj de félet!

Ovodás: (maga is megszeppenve). Hát aztán hol táttad azt a szörnyszülöttöt?

Károlyka: Jaj, dehod láttam, edesz ovodász bácsi télem, nem láttam én szechol sze, ezat itt vót az a „Hódmező-Vászárlhelbe“ a „Talczolatot“ tözt, de id isz ud medijedtem tüle, hod mindjál ezat ide szaladtam.

Ovodás: (Közében a Hódmező-Vásárhelybe szánt kéziratokkal). No, Károlyka, ismered-e, kinek az írása ez?

Károlyka: Iszmelem hát. Az ilász, az az ovodász bácsié, hanem a dondolot, az a Dlasztoczy pap bácsié ám edészen.

Ovodás: Gaz kölyök! azt nem kezdtem.

Maturáliák.

Kolportálja: Juvenis impius.

A magyar irodalomból ejtett szarvashibák: Kossuth iskolait Zemplénmegyében, Székesfehérváron végezte. — Már az 1836-iki országgyűlésen, mint a megyének *absense* vett részt! (Tanár: Az ám! Kegyednek volt ez év folytán sok *absentiája!*)

— Tompának legnagyobb lyrája: a *gólya!*

Tanár: Mi az az allegória?

Nebulo: Az allegória egy — élő lény.

$T_0 = T$ zerusra jelzett. Ez a kamatos kamatszámításban előforduló egyik mennyiség-tani képlet jele. Különb. jól magyarul azt is teszi: Kein Geld! A mi után azonban, a fura matematikusok még is kamatot számitanak.

Hogy milyen régi keletű az adóvégrehajtói intézmény — bizonyítja az is, hogy már Horátius apja is adóvégrehajtó (auctiorum confector) volt. Az pedig már régen meghalt.

Mente solida non quatit.

Solid ember mentében nem quaterkázik.

Parvum stipendium: longum stipendium.

Hosszu kolbász: rövid predikáció.

Castor és Pollux két *barát* volt, azaz két *szerzetes*, akiket valahol úgy *szerestek* össze.

Szerelmi lyra.

Szeretlek, lánka! mint kuvasz, a hold Világát, csendes nyári éjjeken — Szeretlek — mint futóbab a karót, Amelyre kúszik — szenvedélyesen!

Szeretlek, mint a macska a tejet; Mint burgonyát, a felvidéki tót — Mint lekváros kenyért a kis gyerek; Vagy, mint a kecske szereti a sót.

Szerelmem mély, mint egy ártézi kút
S örvénylő, mint a förgőszél pora —
Utvesztő: melyből nincs sehol ki-út
És részegítő, mint — a tó bora!

De ah, mit ér, hogy így szeretlek én?
Kuvasz, futóbab, kecske, macska, tót
S a kis gyerekek, mind csügghet kedvesén:
Mig engemet, bibiresos orru vén
Anyád, a multkor is kidobattott.

Zöngédi Tihamér.

Érett éretlenségek.

Oh te csillagokkal fényesen kipitykézett magas ég! — mi lesz most?

Kutyáliter drukoltam a vizsga előtt... Még csak néhány óra — és felvirad a dicső nap hajnala, a mikoron megkérdik tőlem, hogy mit is csináltam, mivel töltöttem az időt, hosszú 8 esztendő alatt! — Hiszen, hogy főleg az utolsó 3 évet nem egészen tétlenül töltöttem: bizonyosságom rá „Sasbeli“ Kálmán, az egész armádiájával, bizonyosságom minden bukott színigazgató primadonnáival; bizonyosságom az a fényes hivatalos okirat, melyet csak nem régiben küldött meg részemre Nagyságos Bukovay Abszentius, nyilvános, rendes egyetemi magán tanárkerülő ur Budapestről, a melyben a kártya, billiárd, kugli és egyéb nemes játék művészetekben tett páratlan előmeneteleimért, kitüntetéssel érettnnek nyilvánít.

Hej, de mikor holnap még ennél is többet kívánnak!

Ej, — „ne gondoldj a gonddal!“ mondja Vörös Marcsi. Pamlagra dobom hát magamat és olvasom — „A cigánynőt“ Kmetytől. Első fejezet: „A hitről.“ Nem sokat ígérő ezim, de előlvasom, gondolám. Lelkemnek most ugy is nagy szüksége van a hitre... Ha, ha, ha! azt mondja a 13 ik lapon: „az ember vigasza a vallás szentségébe van letéve. A vallás hű tükre a nagy természet. Csak bele kell nézni s a lélek azonnal hinni kezd.“

Ezer Mephisto! Bizzunk, higgyünk és reméljünk akkor, mikor a nagy természetbe nézünk és ott látjuk Horremust a nagy matyimatyikust, a miniszterileg engedélyezett illetanárt; és ott látjuk Fau d'or óvómestert, a rajzművészet elméleti oktatóját, a ki döntő szóval bir arra: vizsgára boesásanak-é?

No, de biztam még is — ha nem is a természetbe, a mely elég elnéző, Guszti bácsi szavai szerint, még Horremus Fau d'ort is drága éleny-nyel tractálni, hanem igen is a szeretetre méltó vé-

letlenbe — a mely véletlenül át is segített, mintán nem estem a vizsgázók azon harmadába, kiket hivatalosan kell megbuktatni.

Most hát — nem az én bűnöm — érett ember volnék. Add hát a vizit, Jóska, de majzlit ám, mert förtelmes andungom van erre az osztásra.

Homo maturus.

Adomák.

Utban találta, télviz idején, az uraság a falu zsidaját, ki épen a szomséd helységbe igyekezett vásárra, és a hátán vitte egész kis boltját egy butyorban. A földesur leszáll a szánról és megállítja a zsidót.

„Hová, Mózsi?“

„A vásárra, nagyságos uram.“

„Soh' se fáradj odaig Mózsi, pakolj ki itt, mintha itt volna a vásár; majd én meg a Jancsi leszünk a vevők.“

Mózsi nagy szemeket meresztett a földesurra, sehogy se akarván megérteni szándékát.

„Ne mondasd magadnak még egyszer Mózsi, mert istenugyse, nem jól jársz!“

Szegény Mózsinak, mit volt mit tennie, kipa-kolta portékáját a hó tetejére; őt magát majd megvette az isten hidege.

Az uraság, nagy passióval nézte a didergő zsidót, míg végre maga is megelégléven a mulatságot, lehajlik, mintha vevő szándéka volna. Alkuvás közben a zsidó hatalmasan végig suhint a nagy uri vevő hátán.

„Ki volt az?“ hangzik fel egy czifra huszár miatyánk kíséretében az uraság jajszava.

„Fusson ki a szemem, ha láttam, ki volt — szólt a zsidó — de hát ki is tudna mindent szem-mel tartani, ilyen nagy fené országos vásárban.“

„Te, Bandi! ha elő nem kerül az a kos, elveszem a szamaradat“ — fenyegeti a gazda, a juhászt.

„Ugyan, ugyan gazd'uram, minek venné el a szamaramat, hiszen kap még kigyelmed lányt is,“ felelt vissza, számára érdekében Bandi juhász.

Tréfás talány.

Mi a különbség Fodor ovodás és Musset Alfréd közt?

(Megfejtése a jövő számban).

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Mephisto.**

É R T E S I T É S.

Van szerencsém a hmvásárhelyi n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy ottani **Kiss Jakab divat- és vászon kereskedő urat** megnyertem **Első hazai ércz és imitált ércz fakoporsó gyártmányaim** át-vételére és elárusítására.

Ezen körülményt azzal hozom köztudomásra, hogy Vá-sárhelyen egyedül csak **Kiss Jakab** kereskedő urnál, a Szilárdy-féle szürke palotában, Kokovay Máttyás ur fűszer-kereskedése mellett, lehet első rendű valódi érczkoporsóimat **eredeti gyári áron**, ennél fogva legolcsóbban meg-szerezni.

Kelt Debreczenben, 1884. május hóban.

Hódoló tisztelettel

ifj. Fodor István,

Első hazai érczkoporsó-gyáros Debreczenben.

Uj temetkezési vállalat megnyitás.

Vonatkozással ifju Fodor István „Első hazai Debreczeni ércz-koporsó gyáros” urnak értesítésére, tiszteletteljesen tudatom, hogy a **piacztéren, a Dózsits-féle sarokháznak a szentesi utczára eső nagykapu melletti részen**, gazdagon felszerelt. minden tekintetben a legjutányosabb

Uj temetkezési vállalatomat megnyitottam.

Temetési árjegyzékem 12 különböző osztályba van felosztva, e szerint ércz- és fakopor-sók, kész halotti öltözetek, fejfák, koszorúk és virágok, valamint

gyász eseteknél szükséges mindenféle kelmék

eredeti előállítás gyári áron tehát a lehető legolcsóbban vannak felszámítva.

Uj könnyű nyitott **disz-gyázkocsimat**, a bevásárláshoz képest, minden díj nélkü **ingyen** használatra felajánlom.

Azon reményben, hogy ezen új vállalatom fel fog karoltatni, maradtam

kiváló tisztelettel

KISS JAKAB.

Halotti bevásárlásokat akár az új helyiségemben, a **Dózsits-féle házban, a nagy kapu melletti részen**, akár pedig átellenben levő főtüzletemben, a **Szilárdy-féle szürke palotában, Kokovay Máttyás ur fűszerkereskedése mellett**, lehet eszközölni